

II. 272), а въ по-ново време и Голубинскій, 219. Урошъ у Акрополита Οὐρος; други византийски историци пишатъ Οὐρεσις.

¹³ Rubruquis, ed. cit. 394, говори следното за тази война: „Filius Vastacii debilis est et bellum habet cum filio Assani. qui similiter garcio (garçon) et attritus servitute Tartarorum“.

¹⁴ Hopf, 260.

¹⁵ Асрополита, гл. 73. Свидетелството му, като на съвременикъ, трѣбва да се счита като главенъ изворъ. Изброенитѣ роднини сж явно незаконни или пъкъ не сж близки, тъй като Акрополитъ направо говори, че следъ Калимановата смъртъ не сж останали никакви законни наследници: ἔρημος ἐπαναλείφθη κληρονόμου γυναικίου ἢ τῶν Βουλγάρων ἀρχή. Споредъ по-сетнешния историкъ Пахимерь самъ Михаилъ (Мицесъ) избѣгалъ въ Цариградъ.

¹⁶ Родословната таблица на Асеновци:

Петъръ а)	Иванъ Асенъ I б) съпруга Елена, „новата царица“, като калугер- ка Евгения с)	Калоянъ съпруга куманка	Сестри N Борилъ д) съпруга-Кало- яновата вдовица	N Деспотъ Славъ е)
Иванъ Асенъ II съпр. f) 1) Ана, като кал. Анисия. 2) Ана или Мария 3) Ирина, като кал. Ксения.		Александъръ Севастократоръ г) Калиманъ II	Мария съпр. на имп. Хенриха	
2) Калиманъ I род. 1232 г., ум. 1246 г. h)	2) Елена, съпр. на Тео- доръ Ласкарисъ Михаила Комнина i)	2) Тамара, съпр. на Мих. Асенъ на Уроша	Бѣлослава съпр. на Сте- фанъ Вла- диславъ	Мария и Теодора или Ана l)
Иванъ IV Ласкарисъ Ирина, съпр. на Кон- стантинъ		Дъщеря k) съпр. на севастокра- тора Петра	Жупанъ Дѣша m)	

а) У Ansbert-Kolpetrus. б) Иванъ: Евтимий, Житие на св. Иванъ Рилски. с) Евтимий, у Раковски, Асенъ, 13; синодикътъ, ib. 52. d) „un neveu Jehans Burus“, Clary, Rad, 5, 158. Hopf, 220. e) Esclas estoit en guerre contre Bourille, qui ses cousins germains estoit. Valenciennes, cap. II. f) Albericus, 578, Синодикътъ, 52. Втората жена тамъ, а сжщо и у Евтимия, Ана, а споредъ Акрополита — Мария. г) Синодикътъ, 51; Асрополита у Stritter, 722, Alb. 536. h) Асроп., 733. i) Id., 738. k) Mikl. Mon. Serb., 36. l) Асроп., 731, 733. m) Бѣлослава и Дѣша: грамота въ Rad. jugosl. akad. I, 135.